

กรรมเก่า กรรมใหม่ ความดับไปแห่งกรรม

เรื่องการตัดกรรม การแก้กรรม หรือเรื่องราวหลากหลายที่เกี่ยวข้องกับกรรมในแง่มุมต่างๆ ได้รับความสนใจจากประชาชนอยู่ตลอดเวลา เพราะเรื่องของกรรม เป็นหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาที่สำคัญเรื่องหนึ่งที่จะเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจเรื่องราวอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง ปลอดภัย ไม่ลุ่มหลง เพลิดเพลินในการทำความชั่ว ให้อุ่นใจในการทำดี มีจิตใจที่บริสุทธิ์

ท่ามกลางสถานการณ์แห่งบรรยากาศที่ประชาชนให้ความสนใจเรื่องกรรมและมีพิธีกรรมต่างๆ ที่พระสงฆ์ แม่ชี หรือผู้ที่สถาปนาตนเองขึ้นมาเป็นเจ้าพิธีรับตรวจกรรม แก้กรรมหรือตัดกรรม หากพุทธบริษัททั้งหลายได้ศึกษาและทำความเข้าใจเรื่องกรรมตามที่พระพุทธเจ้าได้ทรงสั่งสอนอันเกี่ยวข้องกับกรรมเก่า กรรมใหม่ การสิ้นไปแห่งกรรมและ ทางที่จะดำเนินไปสู่ความสิ้นไปแห่งกรรมอย่างถ่องแท้ จะได้มีหลักไว้เปรียบเทียบ วิเคราะห์ลัทธิกรรมและการจัดการกรรมแบบสมัยใหม่ได้อย่างถูกต้อง

พระพุทธเจ้าทรงประทานความหมายของกรรมเก่า กรรมใหม่ ความดับไปแห่งกรรมและทางที่จะถึงความดับไปแห่งกรรมไว้อย่างชัดเจน ด้วยการแยกแยะออกมาเป็นประเด็นๆ ไว้ดังนี้

พระพุทธเจ้าทรงตรัสเรื่องกรรมเก่าว่า คุณกรณิกะทั้งหลาย ก็กรรมเก่าเป็นไฉน ตา หู จมูก ลิ้น กายและใจอันบังเกิดขึ้นเห็นว่าเป็นกรรมเก่า อันปัจจัยทั้งหลายปรุงแต่งแล้ว สำเร็จด้วยเจตนาเป็นที่ตั้งแห่งเวทนา คุณกรณิกะทั้งหลายนี้เราเรียกว่า กรรมเก่า ๆ กรรมเก่าคือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ ที่มีความพร้อมจะรับรู้ เป็นพื้นฐานแห่งความ

ชอบชั่ง ความปรารถนาอยากได้ อยากมี อยากเป็น ไม่อยากได้ ไม่อยากเป็น อยากทิ้ง ขว้าง อยากทำลายล้าง อยากกำจัดให้พ้นทาง เป็นพลังขับเคลื่อนให้กระทำดีบ้าง ชั่วบ้าง ไม่ดี ไม่ชั่วบ้าง

พระพุทธเจ้าทรงตรัสกรรมใหม่ไว้ว่า

คุณกรณิกขุทั้งหลาย ก็กรรมใหม่เป็นไฉน

กรรมที่บุคคลทำด้วย กาย วาจา ใจ ในบัดนี้ นี้เราเรียกว่า กรรมใหม่ ๆ

กรรมใหม่ เป็นผลมาจากการรับรู้ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ อันประกอบไปด้วย เจตนาคือความตั้งใจ และเวทนาคือความชอบ ก็เป็นเหตุให้สร้างกรรมไปแบบหนึ่ง เช่น การแสวงหาเงินทอง สัตว์หรือบุคคลอันเป็นที่รักเข้ามาครอบครองไว้เป็นของๆ ตน ส่วนความชังก็เป็นเหตุให้สร้างกรรมไปอีกทางหนึ่ง เช่น การผลักไสไล่ส่ง ทิ้งขว้าง เบียดเบียน ทำลายล้าง ซึ่งสัตว์ บุคคล หรือทรัพย์สิน สิ่งของ ที่ตนเกลียดชัง

พระพุทธเจ้าตรัสความดับไปแห่งกรรมว่า

คุณกรณิกขุทั้งหลาย ก็ความดับแห่งกรรมเป็นไฉน นิโรธที่ถูกต้องวิมุตติ เพราะความดับแห่งกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม นี้เราเรียกว่า ความดับแห่งกรรม ๆ ความดับไปแห่งกรรมตามที่พระพุทธเจ้าตรัส ไม่ได้หมายความว่าไม่มีการกระทำใดๆ แต่การกระทำนั้นไม่มีพื้นฐานมาจากความชอบชัง แต่มาจากสติปัญญาล้วนๆ พระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลายจึงเป็นผู้สิ้นกรรมอย่างแท้จริง เพราะท่านเหล่านั้นเข้าถึงความดับสนิทและความหลุดพ้นจากอำนาจของความชอบชังและการปรุงแต่งด้วยอำนาจความชอบชัง การกระทำของท่านเหล่านั้นไม่เรียกว่า กรรม แต่เรียกว่า กิริยา เป็นสักว่าความเคลื่อนไหวที่เปี่ยมไปด้วยสติปัญญาที่ สมบูรณ์

พระพุทธเจ้าทรงชี้ทางสู่ความดับไปแห่งกรรมไว้ว่า

คุณกรณิกขุทั้งหลาย ปฏิปทาอันเป็นเครื่องให้ถึงความดับ

แห่งกรรมเป็นไฉน

อริยมรรคมีองค์ ๘ ประการ คือ ๑. สัมมาทิฏฐิ (ความเห็นถูกต้อง) ๒. สัมมาสังกัปปะ (ความดำริถูกต้อง) ๓. สัมมาวาจา (การพูดจาถูกต้อง) ๔. สัมมากัมมันตะ (การทำกรรมถูกต้อง) ๕. สัมมาอาชีวะะ (การดำรงชีวิตถูกต้อง) ๖. สัมมาวายามะ (ความพากเพียรถูกต้อง) ๗. สัมมาสติ (การตั้งสติไว้ถูกต้อง) ๘. สัมมาสมาธิ (การตั้งใจไว้ถูกต้อง) คุณกรณิกะทั้งหลาย นี้เราเรียกว่า ปฏิปทาอันเป็นเครื่องให้ถึงความดับกรรม ฯ

ผู้มุ่งหวังพ้นไปจากรังสีแห่งกรรมอันเร่าร้อนและปรารถนาจะดำรงชีวิตอย่างสงบเย็นเช่นพระอริยเจ้าทั้งหลาย มีพระพุทธเจ้าเป็นต้น พึงดำรงชีวิตอยู่บนเส้นทางแห่งอริยมรรคมีองค์แปดอันเป็นหนทางที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า เป็นทางสายเอกเพื่อความบริสุทธิ์ เพื่อความหลุดพ้นจากบ่วงแห่งกรรม เพราะเมื่อตา หู จมูก ลิ้น กายและใจ ประกอบไปด้วยอริยมรรคอย่างครบถ้วน เจตนาและเวทนาอันเป็นเหตุแห่งกรรมใหม่ มิได้มี ก็ถึงซึ่งความดับไปแห่งกรรม คือนิโรธที่ถูกต้องวิมุตติ อันได้แก่ ความดับแห่งกรรมที่เกิดจากความหลุดพ้นจากเหตุแห่งกรรม คือ เจตนาและเวทนา

พระพุทธเจ้าตรัสบอกถึงสถานที่และวิธีปฏิบัติเพื่อความดับไปแห่งกรรมไว้อย่างครบถ้วนว่า คุณกรณิกะทั้งหลาย กรรมเก่า กรรมใหม่ ความดับแห่งกรรมและปฏิปทาอันเป็นเครื่องให้ถึงความดับกรรม เราได้แสดงแล้วแก่ท่านทั้งหลายด้วยประการดังนี้แล กิจใดแลอันเรา ผู้ศาสดา ผู้แสวงหาประโยชน์เกื้อกูล ผู้เอ็นดูแก่สาวกทั้งหลายพึงทำ กิจนั้น เราทำแล้ว เพราะอาศัยความเอ็นดูกรุณา คุณกรณิกะทั้งหลาย นั้น โคนไม้ นั้น เรือนว่าง เธอทั้งหลายจงพยายาม อย่าประมาท อย่าได้เป็นผู้มีความเคียดร้อนใจในภายหลัง นี้เป็นคำพร่ำสอนของเราเพื่อเธอทั้งหลาย ฯ (พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๑๐ สังยุตตนิกาย สพายตนวรรค กัมมนิโรธสูตร หน้า ๑๗๕)

พระพุทธเจ้าทรงยกเรือนว่างและโคนไม้ว่า เป็นที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติเพื่อความดับไปแห่งกรรม เพราะเป็นสถานที่เหมาะสำหรับการบำเพ็ญภาวนา การบำเพ็ญภาวนา

คือ การดำเนินตามอริยมรรคมีองค์แปดนั่นเอง เพราะเมื่อกำลังภาวนาอยู่ อริยมรรคมี
องค์แปดย่อมครบถ้วนทุกประการ หาก กาย วาจา ใจ แน่วแน่อยู่ในครรลองแห่ง
อริยมรรคมีองค์แปด ไม่มีเจตนาและเวทนาที่ประกอบไปด้วยอวิชาและโมหะมาครอบงำ
ก็จะถึงความดับไปแห่งกรรม หากศึกษาตามพระพุทธพจน์อย่างถ่องแท้ ความสิ้นไป
แห่งกรรม ความดับเย็นแห่งกรรมหรือการพ้นกรรม ไม่สามารถพบได้ด้วยวิธีการอื่น
นอกจากดำเนินตามอริยมรรคมีองค์แปดเท่านั้น

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕

เวลา ๙. ๓๐ น.

วัดพุทธปัญญา เมืองโพโมน่า มลรัฐแคลิฟอร์เนีย

ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดพุทธปัญญาและวัดลอยฟ้า

www.buddhapanya.org & www.skytemple.org